

Walk this way

Maandag

Pfoei.... Kwart over één s' nachts en ik moet nog aan het verslag van vandaag beginnen. Vrijwilligerswerk valt niet mee.

Maar er zijn mensen die hebben het nog zwaarder. Daarover straks meer.

Het begint steeds meer een kampweek uit duizenden te worden. Spellen gaan goed, geen zieke kinderen, geen noemenswaardige heimwee, technisch weer.... Ik kan zo snel nog geen nadelen bedenken. Oké, de muggen misschien. Dat is dan ook het enige. Vandaag paste weer prima in het rijtje. Lekker bosspellen gedaan (boskwartet (versie 2.0 volgens Sheila), levend memory), een sportochtend voor A op het kampterrein en Kampopoly voor B. Tussendoor lekker een duik in het opblaaszwembad, vrijwillig of onvrijwillig. 's Avonds fantastische pannenkoeken gegeten en lekker met zijn allen gekaraoked (geen idee hoe je dat speelt maar u begrijpt wat ik bedoel). En toch.... Als we eerlijk zijn was alles slechts een opmaat voor het piece de resistance van vanavond: De dropping. Geen kamp kan zonder, en wij vormen daarin geen uitzondering. Maar dit jaar doen we het iets anders dan andere jaren. Niet voor de jongste kinderen, zij blijven thuis en worden verwend met lekkere hapjes. Ook niet voor de oudere A kinderen, zij zijn zoals altijd op ongeveer 3 kilometer afstand van het kampgebouw uit de auto gezet. Ook niet voor de jongste B kinderen, zij zijn op circa 6 kilometer afstand gedropt. Maar de oudste B groep... Aha, dat was heel anders. Normaliter droppen we B altijd in twee groepen waarbij wij de ene groep "ver" droppen terwijl de andere groep "dicht(er)bij" gedropt wordt. Leuk bedacht maar zo werkt het nooit. Ten eerste hebben uw koters het richtingsgevoel van gebakken eieren en de topografische kennis van een platworm (misschien chargeer ik hier een beetje), ze willen ook altijd "expres verkeerd" lopen. Soms pakt dat hilarisch uit en loopt de hele bende expres verkeerd en daarmee de goede kant op. In het verleden kwam het vaak voor dat de ver weg gedropte groep bij wijze van spreken voor de auto's weer thuis was. Tegelijkertijd liep de groep die dichtbij gedropt werd goed, althans, dat dachten ze. Al goed lopend kwamen zij dan tegen de ochtend uitgeput aanstropelen.

Dat moest anders vonden enkele leden van de leiding. Daarom is de "verre" groep nu echt ver gedropt. 21 kilometer (slik). Hoeven ze tenminste niet expres verkeerd te lopen om laat terug te zijn. Als ze het nu maar niet per ongeluk doen.....

U hoort het morgen....

Welterusten,

De leiding

